

KIRKKOSANOMAT

TÄNÄ PÄIVÄNÄ

TOISTEIKIN KIRKKOON

Kansakoulun keskiluokilla olevat tytöt ja pojat ymmärtävät uskonnollisia asioita ja jotkut heistä jopa syventyvät hengellisiin kysymyksiin. Monet käyvät usein oma-aloitteisesti kirkossa, toiset taas vanhempiensa mukana. Joukossa on lapsia, jotka käyvät jumalanpalveluksissa, pyhäkoulussa ja muissa hengellisissä tilaisuuksissa, vaikka kotona ei siihen kehoitakaan. Paljon on siis lastenkin keskuudessa vetoa hengellisten asiain pariin. Tällöin olisi myös opettajain kouluissa tultava asiaa auttamaan. Voisihan perustaa koululaisten keskuuteen raamattupiirejä tai hengellisiä kerhoja, jotka määrääjain koostuisivat. Sellaisen kerhon voisi nimetä jonkin määrätyn tarkoituksen edistämiseksi, esimerkiksi lähetys- tai diakonia-piiriksi. Eräitä tällaisia on jo toiminnassakin.

Monille lapsille jäävät kirkossakäynnit tarkasti mieleen. He muistavat pitkien aikojen perästä jopa puheitten sisällönkin. Seuraavassa otteita kansakoululaisten aineista.

"Sitten pappi puhui Jeesuksen toisesta tulemisesta. Sen jälkeen lauloimme virren, joka alkaa sanoilla: Soi kunniaksi Luojaan... Kerroin siitä äidille, mitä olimme kuulleet. Päätin mennä toistekin kirkkoon."

"Pappi kertoi meille siitä, kun neljä poikaa oli hiihtämässä. He koettivat kuka saa suurimman ladun. Ensimmäinen ja kolmas katsoivat taakseen. Neljäs voitti kilpailun, koska hän katsoi vain eteenpäin. Samalla lailla meilläkin pitäisi olla suuntana Jumala."

Toisille jää muistikuvaa kirkosta hyvin selvänä mieleen:

"Thailin vielä sitä kirkkoa. Se kirkko on mielessäni koko elämäni ajan."

Samoin ensimmäinen kirkossakäynti pysyy muistissa:

"Menimme meidän mamman kanssa pääsiäiskirkkoon. Siellä pappi kertoi, kuinka Jeesus nousi ylös kuolleista ja tapasi opetuslapsensa."

On kuitenkin perheitä, joista kouluikäiset lapset käyvät kirkossa vain koulun mukana lukuvuoden alkajaisjumalanpalveluksessa. Muu hengellinen elämä on myös yhtä puutteellista. Jonkun toverinsa mukana saattaa tällainen lapsi käydä joskus pyhäkoulussa. Jollei kotona tällöin kiinnitetä asiaan huomiota ja lähetetä lapsia hengellisiin tilaisuuksiin, jää lasten sielunhoito vain koulun uskontotuntien varaan ja niitä ei ole loma-aikoina.

Nykyisenä aikana on nuorisorikollisuus lisääntymässä lasten ja nuorison yhä enemmän koostuessa kotien ulkopuolella monenlaisten epämääraisten houkutusten vetäminä. Nyt olisi myös vanhempien ja muiden kasvattajien tehtävä kaikkensa lasten ohjaamiseksi oikealle tielle. Se olisi samalla rikollisuuden vastustamista. Tässä olisi laaja työsaika hengelliselle toiminnalle, sillä sellaisella pohjalla siveelliset arvot pidetään kunnialla, eikä nuoriso olisi niin altis houkutuksiin kuin se on huonossa seurassa. Samalla sillä olisi vähemmän joutilasta "tyhjää" aikaa. Seurakuntien nuorisotyö on saanut paljon hyvää aikaan, mutta paljon on nuoria ja lapsia vielä sen ulkopuolella. Lisää työntekijöitä ja työpisteitä tarvittaisiin. Nuoriso on kansan kalleinta omaisuutta.

Tällaiset ajatukset tulevat itsestään haastattelijan mieleen hänen kuunnellessa nuorten ja lasten keskusteluja sekä vastauksia kysymyksiin samoin seurattessa heidän toimintaansa kodin ulkopuolella. Nuori ihmisenkin on yksilö. Hän ottaa oppia ympäristöstään ja pitää mallinaan vanhempia tovereitaan. Valitettavasti vain monet mallit ovat kovin kaukana Jumalan kuvasta.

Kalervo Niemelä

Enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: "Älkää te peljätkö; sillä minä tiedän teidän etsivän Jeesusta, joka oli ristiinnaulittu. Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niinkuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, jossa hän on maannut. Ja menkää kiiruusti ja sanokaa hänen opetuslapsille, että hän on noussut kuolleista."

Mt. 28; 5-6.

JUMALAN RAKEET JA TUULET

Jumalan luoma elämä on äärettömän rikasta. Me ihmiset emme ole vielä läheskään oppineet sitä ymmärtämään. Elämme suurten tapahtumien äärellä ja saamme ihmetellä sitä mahtavuutta, mikä Jumalan töissä aina näkyy. Lähellä luontoa elävä ihminen osaa vielä ihmetelemisen taidon, ja sitä meidän olisi kaikkien syytä opetella, jos olemme jo niin aikuistuneet, että kaikki on meille itsestään selvää ja luonnollista. Kun näemme lumessa ketun jäljet tai seuraamme ikkunalla rairuohon itämistä, kun toteamme aamulla ilman olevan aurinkoisen tai koemme miten aika parantaa sielun ja ruumiin haavat — lyhyesti sanottuna: kun elämme ja näemme elämää, sen pitäisi meillä aina olla Jumalan ihme.

Kevään murtautuminen talven alta on asia, joka myös kuuluu elämään. Yhä uudelleen saamme olla sen todistajia. Psalmi 147 tekijä on sitä myös ihmetellyt ja kuvannut näin: "Hän antaa sataa lunta niinkuin villaa ja sirottaa härmää niinkuin tuhkaa. Hän viskaa rakeitansa niinkuin leivänmuruja; kuka voi kestää hänen pakkas-tansa? Hän lähettää sanansa ja sulattaa rakeet; hän panee tuulensa puhaltamaan, ja vedet virtaavat."

Ikmeellistä kevään — elämän — Jumalan voimaa näissä sanoissa. Mutta ehkäpä kirjoittaja on nähnyt tämän kaiken tapahtuvan ennen kaikkea ihmisen elämässä. On talvikausia, jolloin henki tuntuu paleltuvan ja sydäntä kouristaa vilu. On pistäviä raekuuroja ja on kaiken hyyttävää kylmänkosteaa härmää. Kuka ei olisi elämässään näitä kokenut, ja kuka ne osaisi kaikki luotella.

Mutta Jumala panee tuulensa puhaltamaan ja vedet virtaavat! Talven jälkeen tulee kevät. Elämän suuri virta, jossa me olemme mukana, ei pysähdy. Olemme pieniä osia siinä elämässä, jonka Jumala on luonut ja josta hän jatkuvasti pitää huolta. Jumala antaa pakkasta ja aurinkoa oman viisautensa mukaan jokaiselle, joka on mukana elämän ihmeessä. Me olemme niin taipuvaisia tuijottamaan vain elämän raskaisiin aikoihin, hankaliin asioihin ja ikäviin lähimmäisiin, että meiltä jää huomaamatta, miten jokaisen talven jälkeen aina on tulut ja tulee kevät. Yritetään oppia Jumalan töitä ihmetelemään, ja luottamaan elämän ja kaiken antajaan ja Hänen sanaansa!

Vuokko Keipi

IHMISEN KASVATTAMINEN AMMATTIOPPILAITOSTEN TEHTÄVÄNÄ

Ammatilliset oppilaitokset ovat meillä verrattain äsken syntynyt ilmiö. Niiden kasvatuslaitokset eivät ole vielä tyydyttävästi muotoutuneet. Seurakunnallisella opetuksella ja toiminnalla olisi tässä oppilaitosten kasvatusyössä annettavana tärkeää apua. Ammattikoulut eivät ole olleet kyllin seurakunnan työntekijäin huomion kohteena. Näiden koulujen oppilasmäärä on kuitenkin jo yli 50.000 ja on jatkuvasti kasvamassa. Tästä kentästä lähtevät työväestön ammatilliset ja poliittiset johtajat, eikä ole samantekevää, millainen käsitys heillä on kristillisestä sanomasta. Vanha nimitys isänmaan toivo ei kuulu enää vain ylioppilaille. Se tarkoittaa koko nuorisoa.

Ammattikouluissa ei suinkaan ole tärkeintä määrättyjen taitojen siirtäminen samanlaisina sukupolvelta toiselle. Tavoitteena on, että nuoret opetetaan ajattelemaan ja ratkaisemaan itsenäisesti eteen tulevat tehtävät. Silloin he pystyvät täyttämään tehtäviensä kehityksen edistyessäkin, jolloin entiset taidot ovat menettäneet merkityksensä. Tähän kasvatukseen kuuluu erottamattomasti nuorten kehittäminen ihmisenä, niin että heistä tulee avarakatseisia ja vastuuntuntoisia Suomen kansalaisia. Sellaisena eläimeen kuuluu myös kristillinen vakaumus. Tämän antamiseen on mahdollisuus nykyisenkin järjestelmän puitteissa ns. rehtorin tunneilla.

Oppilaitteen ikä on keskimäärin 15-18 vuotta, vaikka melkoisia ikäeroja on. Tässä tärkeässä kehitysvaiheessaan he tarvitsisivat

myös kristillisen ihanteen tukea. Toisaalta on äsken suoritettujen kyselyjen perusteella saatu selvälle, että uskonnollinen kiinnostus oppilaissa on huomattavan suuri. Mm. 82,2 pros. vastanneista ilmoitti rukoilevansa ainakin joskus.

Seurakunnallisen toiminnan tavoitteena on elävän kristillisen ihanteen luominen oppilaitoksen sisälle, jolloin se vaikuttaa koko koulun henkeen. Tämän takia olisi tärkeää pitää yhteyttä myös opettajistoon. Toisaalta Kristussanoman vieminen merkitsee huolta nuorista yksilöinä, myös heidän auttamistaan henkilökohtaisissa vaikeuksissa. Edelleen kristillisen seurakunnan yhteys on tärkeä kristilliselle elämälle. Käytännöllisinä toiminnan muotoina on jo nyt olemassa seurakuntien työntekijäin vierailuja tunneilla, aamuhartaudet ja erilainen vapaa-ajan toiminta.

Kirkon Tiedotuspalvelu

JUMALAN RAUHA

Rauha on elämän normaalitila. Kaipaamme alkuyhteytemme, joka on oikeata yhteyttä Jumalaan. Vain hänen yhteydestään löydämme rauhan, emme mistään muualta. Ja tähän yhteyteen on vain yksi tie: se on syntien anteeksiantamus ja omantunnon puhdistus Kristuksessa.

Mutta tämä rauha on enemmänkin. Se on koko elämän täyttävää turvallisuuden tunnetta. "Usko lempää turvattuna Jumalassa, niinkuin lapsi äitinsä sylissä". Aatos Laiho

HERÄTYSLIIKKEEMME SUOSIVAT RAITTIUTTA

Suomalaisen kristillisyyden piirissä, ennen kaikkea kansanherätysliikkeissämme sai raittiuden ajatus voimakasta vastakaikua. Ovathan sellaiset raittiustaistelun uranuurtajat kuin Henrik Rengvist ja Lars Laestadius painaneet lähtemättömästi työhönsä ja jälkeensäjääneille perinnöksi ehdottoman raittiuden kehoituksen ja vaatimuksen. Olihan myöhäisemmän herännäisyyden johtaja Wilhelmi Malminvaara syvästi vakuuttunut raittiuden merkityksestä ja taisteli voimakkaasti mm. kiel-tolain puolesta. Maamme kaik-

ki kansalliset herätysliikkeet ovat yksimielisesti raittiuden lipun kantajia. Raittiustyötä sanan varsinaisessa merkityksessä on myös hengellinen työ. Se on sitä niin suurella määrällä, että kristillisissä piireissä saatetaan jopa väittää raittiustyön kristillisessä merkityksessä olevan tarpeetonta, koska hengellinen työ on jo muka sitä. Tämä ajatus sisältää kuitenkin virheen, sillä raittiuden korostaminen niin ajallisessa kuin hengellisessä mielessä on tarpeen niin kauan, kuin ihminen elää täällä synnin ja lankeemusten maassa.

Sen vuoksi on myös luonnollista, että valtavain osa maamme kristillisistä järjestöistä kuuluu Kristillisen Raittiustyön Edustajistoon. Kaikkien kansanherätysliikkeittemme edustajajärjestöjä on sen piirissä. Kristilliset keskusjärjestöt niin kansankirkossamme kuin myös ortodoksinen kirkkokunta, vapaakirkko, adventtikirkko ym. kuuluvat siihen. Hyvin perustein voidaan väittää, että 90-95 pros. maamme kristillisistä piireistä on aktiivisesti Edustajiston työn takana.

Matti A. Mustonen

KIRKKO PORISSA

Virsilaulutalaisuuksista Länsi-Porissa

KUINKA MONTA VIRTÄ TUNNET? MIKÄ ON RAKKAIN VIRTESI?
HALUATKO OPPIA UUSIA VIRSIÄ?

Länsi-Porin seurakunnassa olemme kokoontuneet virsiseuroihin viime heinäkuusta lähtien 14 kertaa. (Lisäksi kerran NNKY:ssä). Näistä pidettiin seitsemän kertaa hautausmaalla ja vanhassa siunauskappelissa ja muut kerrat Länsi-Porin kirkossa. Tarkoituksena on ollut juuri osaltaan virsien osaamattomuuden edes vähäisenkin poistaminen. Ilahduttavaa on ollut osanottajien melkoinen runsaus, varsinkin kesäajan tilaisuuksissa. Joukossa on ollut aika paljon nuoriakin.

Virret ja hengelliset laulut muodostavat huomattavan ja tärkeän osan seurakunnan tilaisuuksien ohjelmasta. Voisimme esim. ajatella jama-lanpalvelustamme ilman virsiä! Niitten välityksellä seurakunta itse suorittaa ohjelmaa. On vain valitettavaa, että niin monet virret ovat aktiivisimmallekin kokouksissa kävijälle aivan outoja. Voi sanoa, että niitä seurakuntalaisia on vähän, jotka osaavat suunnilleen puolet virsikirjamme 633:sta virrestä. Harvemmin hengellisissä tilaisuuksissa kävijöiden virsitaito on noin 20—30 virttä. Koska nykyinen virsikirjamme on kuitenkin tunnustetusti varsin korkeata luokkaa oleva, ei mielestäni mitään lisävihkoja tarvita ennen kuin vanhatkin ovat tunnettuja.

Seurakunnan tilaisuuksissa puhujat yleensä ilmoittavat veisattavat virret.

Kuulija voi vain harvoin — jos koskaan — päästä seurakunnan kanssa veisaamaan mielivirttään, mikä seikka ei suinkaan ole aivan merkityksellön, kun ottaa huomioon vaikka tuon virren ehkä ratkaisevan panoksen asianomaisen henkilön jossakin elämän vaiheessa.

Kesällä erityisesti olivat virsiseurat sikäli vapaat, etteivät ne olleet kahlehditut määrättyihin virsiin, vaan kukin sai ehdottaa omia toivomuksiaan. Ja niitä oli riittämiin! Tällöin on kyllä olemassa se vaara, että ehdotukset muutamia poikkeusta lukuunottamatta liikkuvat tutuilla alueilla. Mutta hyvä niinkin. Tosiasia on tavalisesti se, että virsien osaaminen on suuresti riippuvainen niitten sävelmistä. Kuinka monta "helmeä" onkaan virsikirjassamme kadoksissa!

Virsirintaman laajentamiseksi ja kokonaisuuden luomiseksi seuroissa olen pitänyt muutama kerran lyhyehkön esitelmän joistakin huomattavimmista virsirunoilijoista, joiden tuotteita on yksinomaan sinä iltana veisattu. Näin ovat ikään kuin itsestään oudotkin virret tulleet päivänvaloon. Esillä ovat olleet sellaiset virsiseurat kuin Haqvin Spegel, Johan Olof Wallin, jotka ovat ruotsalaisia, mutta joiden runoja on paljon virsikirjassamme, sekä Simo Korpela ja viimeksi Abraham Achrenius, joka on sikäläkin mielenkiintoinen hahmo, että hän jo aikoinaan piti virsilaulu-illoja Nousiaisten kirkon asehuoneessa, koska hän näin menetellen saattoi jonkin aikaa kiertää konventikkeliplakaatin kiellot.

Virret ovat täten tulleet läheisemmiksi, koska saa tietää hieman niistä olosuhteista, joiden keskellä ne ovat syntyneet. Ne ovat tulleet laulajille lähe-

siksi myös sen tähden, etteivät niitten tekijät olekaan olleet mitään pyhimyksiä, vaan samalla tavoin kiusattuja ja lankeavaisia kuin mekin, mutta he ovat kuitenkin saaneet virittää kanteleensa Jumalan palvelemiseen.

Virsi-illat ovat myös ikään kuin haihduttaneet suuria aikeita. Sanotaan esim. virsi 300, "Jeesuksen muisto ihana", joka 800-vuotiaana vielä parhaassa merkityksessä on avaruusajakaudenkin ihmisen "mieltä ilahduttava". Tuntuu rohkaisevalta ja toivoa herättävältä, kun nyt saa aukaista suunsa sellaisen virren veisaukseen, josta jo monet sukupolvet ovat saaneet siunausta. Todella: "Oi yhteys sä kaikkein pyhien, Me vaivassa, he maassa autuuden". Niissä virsissä on myös sitä koeteltua jyrkyyttä, jota tarvitaan monesti epäraitin hengellisyyden keskellä.

Virsi-illat ovat yhdistäviä siinäkin suhteessa, että niissä voivat käydä kirkkomme eri

suuntiin lukeutuvat, koska virsikirja on niille kaikille rakas.

Virsiseurat eivät ole olleet tarkoitettuja miksiäkään viihdeheteiksi, vaan ne ovat tahtoneet osaltaan olla sanan välittäjinä hengellisen elämämme rakennukseksi.

Kukaan ei voi sitä kieltää, etteikö juuri virsi tarjoa sanaa! Jo yksi säkeistö saattaa sisältää sen, mitä pitkään saarna ei pysty tuomaan esille. Onhan tunnettua, ja sen on käytäntökin osoittanut, miten moni on saanut ratkaisevan sysäyksen elämän tielle lähtemiseen jonkun virren tai laulun välityksellä. Ja vielä: Raamatun mukaan virsi ei kuulu vain tähän maailman aikaan, vaan Herran omille on tunnusomaista iankaikkisessakin elämässä se, että he veisaavat virttä — uutta virttä!

Sis: "Veisatkaa Jumalalle, veisatkaa, veisatkaa meidän kuninkaallemme, veisatkaa". Ps. 47:7.

Pauli Vuola

UUSI PAPPI PORIN TELJÄN

Arkipiispa Ilmari Salomies vihki 26. helmikuuta Turun tuomiokirkossa papiksi Seppo Aarne Kjellbergin, joka määrättiin Porin Teljän seurakunnan viralliseksi apulaiseksi.

KIRKKOHERRANVIRASTOT

Keski-Porin ja Porin Teljän seurakuntien virastot Hallituskatu 9 avoinna joka arkipäivä klo 9—12, lisäksi maanant., tiist. ja perjant. klo 16—17. Puhelimet edell. 12201, jälk. 16244.

Länsi-Porin seurakunnan virasto on kirkon yhteydessä Liikaistentie 28 av. maanant. ja torst. klo 9—12, tiist. ja perjant. klo 9—15. Puh. 17671

Pihlavan seurakunnan virasto on kirkon yhteydessä avoinna arkipäivinä klo 9—12 sekä maan. ja perj. klo 16—18. Puh. 85071.

Reposaaren seurakunnan virasto Reposaaressa pappilassa Merimiehenk. 1 avoinna tiist., torst., lauant. klo 9—11 ja tiist. ja torst. 17—18. Puh. 83823.

MITÄ KUULUU?

PORIN TELJÄN KERHOHUONEISTO

Seurakunta on 15. huhtikuuta alkaen vuokrannut Yrjönkatu 27 piharakennuksen, jossa on salinoin 50 hengelle, huone ja keittiö. Kunhan kokouspaikkaan saadaan tarpeelliset tuolit, pöydät ja harmoni, voidaan siellä alkaa pitää lähetys-, diakonia- ja raamattupiirejä, nuorten kokouksia ja rippikouluja.

TURUN AKATEMIAN TEOLOGIVIERAILU

10. maaliskuuta oli joukko Turun ruotsinkielisiä teologian ylioppilaita vierailulla Porissa professori Helge Nymanin johdolla, joka myös suoritti ruotsinkielisen jumalanpalveluksen. Matkalaiset kävivät myös Juseliuksen mausoleumissa, De Gamlas Hem'issä ja Porin Diakonissalaitoksessa. Illalla kokoonnuttiin Hallitusk. 9 kappeliin kuulemaan ruotsinmaalaisen professori Hilding Pleijelin vilkkaasti esitettyä esitelmää Nathan Söderblomista luterilaisena eumenikkona. Teologian ylioppilaila oli puhe- ja lauluohjelmaa sekä värikuvasarja saariston hengellisestä työstä.

TYTTÖTYÖNOHJAAJA KESKI-PORIIN

Kirkkoneuvosto on valinnut Keski-Porin toiseksi tyttötyönohjaajaksi neiti Raija Ruusuvooren Savonlinnasta. Hän on ryhtynyt töhön 1. maaliskuuta.

ROVASTIKUNTAKOKOUS

Itäpuisto 14:ssä pidettiin 7. maaliskuuta lääninrovasti Y. S. Sarparrannan johdolla syksyn kirkolliskokoukselle neuvoa antava keskustelu, jossa käsiteltiin kirkkolain, kirkkokäsikirjan, virsikirjan ja koraalikirjan muutosehdotuksia.

KIRKON PIHA JA HAUSTAUSMAA EIVÄT OLE PYSÄKÖINTIPAIKKOJA

Vanhastaan on totuttu pitämään hautaus- ja kirkkomaita rauhoitettuna alueina, missä jalankulkijat ovat turvassa polkupyöräilijöiltä, hevosilta ja autoilta. Tämä on otettava huomioon Porissakin. Käytännöllisistä syistä on sallittu ainoastaan viikkiparin auton tulo kirkon portaiden eteen ja ruumiin kuljetus ruumishuoneeseen.

HAUTAUSTOIMISTO SAIN OSAKEYHTIÖ

Eteläpuisto 11
Puh. 12 161
Hoidamme kaikki alaamme kuuluvat tehtävät

KESKUSKARTANON PYHÄKOULUHUONE

Porin suurimmassa talossa Keskuskartanossa on Porin Teljän seurakunta saanut käyttöönsä noin 35 m² suuruisen kerhohuoneen pyhäkoulun pitoa varten. Arkipäivinä on suunniteltu sitä kerhojen ja partiolaisten käyttöön. Penkit ja muu kalusto valmistuvat näinä päivinä.

DIAKONISSAVIHKIMYS

Keski-Porin kirkossa suoritti 22. helmikuuta arkipiispa Ilmari Salomies neljäntoista oppilaan diakonissaksi vihkimisen. Avustajana toimivat assessorit A. T. Salmi, rov. Matti A. Mustonen, past. Aatos Laiho ja diakoniapastori Matti Huhta. Toimituksen edellä piti rov. Antti Perheentupa puheen vihittäville.

DIAKONIAJOHTAJA PORIN SEURAKUNNILLE

Keski-Porin kirkkoneuvosto valitsi kokouksessaan 21. helmikuuta kolmesta hakijasta diakoni Otto Syrjän seurakuntien yhteiseksi diakoniatyön johtajaksi. Hän on suorittanut Järvenpään seurakuntapiirissä diakonia- ja sosiaalityöntekijän tutkinnot sekä ollut jo kuusi vuotta Porin seurakuntien nuorisoneuvoston johtajana.

VIRALLINEN VÄKILUKU

Maaliskuun loppuun mennessä selvisi, että Keski-Porin seurakunnan läsnäoleva väkiluku vuoden vaihteessa oli 23.602 henkeä. Poissaolevia oli kirjoissa 2.426 henkeä eli yhteensä 26.026 seurakuntalaista.

Porin Teljän seurakunnan väkiluku oli 21.585 henkeä. Poissaolevat jäivät seurakunnan alkaessa Keski-Poriin.

RIPPIKOULULEIRIT

Reposaaressa Junnilassa pidetään kaksi rippikoululeiriä, nim. pastori Pauli Vuolan johtama 4.—16. ja pastori Seppo Kjellbergin johtama 12.—25. 8. Nämä leirit ovat Porin seurakuntien 15 vuotta täyttäneitä nuoria varten. Ylöpäätöksiä on koko ajalta 40 mk. Ilmoittautumisia ottaa vastaan nuorisotoimisto Itäpuisto 14. puh. 14992, avoinna arkisin klo 11.30—12.30.

ROVASTIKUNNAN PYHÄKOULUPÄIVÄ

Länsi-Porin kirkolla oli 5. huhtikuuta pyhäkoulukokous, jossa pastori Matti Näykki ja taloudenhoitaja Paavo Yrjölä selvittelivät tarkoitukseen varattujen määrärahojen käyttöä, edellinen Raamattun perustalla, jalkimmainen käytännöllisesti. Suunnitelmallisuus ja tarkoituksenmukaisuus on otettava huomioon. Rovasti Pentti Talpale selosti maamme pyhäkouluoloja. Esitysten johdosta keskusteltiin.

SUOMEN LÄHETYSSEURAN 104. VUOTISJUHLAA

vietetään Tampereella kesäkuun 8.—10. päivinä 1963, juhlapäivä Tampereen tuomiokirkko. Juhlissa vierailivat mm. lähetyskentillä palanneet lähetit, Intiassa toimintotohtori Stanley Jones, Tübingenin trooppisten tautien sairaalan ylilääkäri tohtori M. Scheel, pastori Johana Marko Tanganjikasta, ambopastori Josie Mufeti ja Abisai Shejavalin sekä piispat E. G. Gulin ja L. P. Tapaninen. Porilaisetkin lähetysystävät suuntaavat varmastikin matkansa juhliille.

Lähetysseuran ja Merimieslähetysseuran adresseja on saatavana kirkkoherranvirastossa Hallituskatu 9.

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME
Heikkilän
HAUTAUSTOIMISTO
OM. U. KARIHARA
PORI - LIISANK. 18 PUH. 12125
~AJANMUKAINEN SAATTOAUTO~

OI SINÄ KAIKKEIN ARMOLLISIN RISTIIN- NAULITTU HERRA JESUS KRISTUS!

Armahda minua vaivaista syntistä, ja katsahda puoleeni laupeutesi silmillä, niin kuin sinä katsoit PIETARIIN kun hän oli sinut kieltänyt, ja niin kuin sinä katsoit syntiseen VAIMOON fari-seuksen huoneessa ja RYÖVÄRIIN ristin puussa

Ja anna minulle pyhä armoni, että minä niin kuin PIETARI itkisin syn-tejäni, niinkuin synti-nen VAIMO sinua sydämeistäni rakastaisin ja RYÖVÄRIIN kanssa saisin katsella taivaissa iankaikkisesti pyhiä kasvojasi. Amen

Minkälaisista on olla Jumalan taloudenhoitajana

KIRKKO PORISSA

Jeesuksen ja apostolien käyttämä kuva taloudenhoitajasta, on erinomaisen selvä. Ensinnäkin se osoittaa taloudenhoitajan olevan täysin riippuvaisen talon isännästä eli herrasta. Jumalan valtakuntaa verrataan taloon. Talon Herra palkkaa työväkeä, hän istuttaa viinitarhan, hän sulkee oven (Mt. 20:1, 21:33, Lk. 13:25). Joskus verrataan Jumalaa matkoilla olevaan talon isäntään ja silloin hänen sijastaan toimivat talossa taloudenhoitajat. Talon väki on Jumalan kansaa ja keskeisenä yhteyden ylläpitäjänä on ateria-yhteys — ehtoollinen.

Taloudenhoitaja ei ole itsenäinen eikä hoida omaa taloansa, vaan Herran omaisuutta. Toiseksi hän kuitenkin on itsenäinen ratkaisussaan. Hän voi viedä herransa rahat rahanvaihtajille tuottamaan korkoa tai kaivaa ne maahan. Hän voi ruveta käyttäytymään hallitsevasti kanssapalvelijoita kohtaan, lyömään heitä ja laiminlyömään tehtäviään. Hän vieläpä saattaa olla väärä taloudenhoitaja.

Mutta joka tapauksessa hän joutuu vastuuseen siitä, miten hän on suorittanut hänelle uskottun tehtävän.

Tärkein seikka, mitä taloudenhoitajalta kysytään, on uskollisuus.

Seuraavassa muutamia tärkeimpiä raamatunkohtia Jumalan taloudenhoitajista:

1. Vertaus kahdenlaisista huoneen haltijoista (Lk. 12: 42—48)

Toinen antaa herransa palvelu- välle ajallaan heidän ruokaosansa ja toinen taas rupeaa lyömään muita palvelijoita ja juomaan ja päihdyttämään itseänsä. Paha palvelija sanoo: "Herrani tulo viivästyy". Vertauksen lopussa on sana joka sovitaa tämän jokaiseen kristittyyn: "Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään".

2. Vertaus väärästä huoneenhaltijasta (Lk. 16: 1—13)

Siihen liittyy puhe uskollisuudesta vähässä sekä kahden herran palvelemisesta. Väärässä taloudenhoitajassa on esikuvallisena piirteinä se, että hän on älykäs ja päättäväinen. Hän käyttää viimeisen päivänsä etevästi.

Miksi Jumalan valtakunnan työssä pitäisi jättää parhaat kyvyt ja älykkyys syrjään? Liian usein väärä "yksinkertaisuuden" ihanne vallitsee. Kristuksen taloudenhoitajan tulee toimia älykkäästi ja päättäväisesti sekä nopeasti. Alka on lyhyt! Varmasti on totta, että perkele on paljon ahkerampi kuin monet, jotka toimivat Jumalan valtakunnan työssä. Ja kuitenkin

Kirkkoa ja sen toimihenkilöitä on arvosteltu monelta taholta. Kuunnellessa noita arvosteluja, on syytä itsetutkisteluun. Siinä saavutetaan parhain tulos, jos otetaan varteen Raamatun mielipiteet Jumalan taloudenhoitajista eli huoneen haltijoista. Seuraavassa kappale M. Sinnemäen tutkistelusta.

ei ole kysymys meidän asiastamme, vaan Jumalan.

3. Vertaus uskottuista leivisköistä (Mt. 25: 14—30)

Tällä kohdalla tuskin on mahdollisuuksia virhetulkintoihin tai asian kiertämiseen: Ihmisen tulee käyttää Jumalan antamia lahjoja hänen kunniaakseen. Olivat "talentit" sitten vähäiset tai suuremmat,

on ne pantava käyttöön ja kasvamaan korkoa omistajalle Jumalalle. Jumalan lahjoista ei voi muodostua ihmisen omaa seisovaa pääomaa, eikä ihmisen ole lupa niitä käyttää oman persoonallisuutensa "läpilyömiseksi", vaan palvelukseen. Kun puhumme lahjakkuudesta, jo itse sana osoittaa, että kysymyksessä on lahja. Samoin on laita ihmisen käytettävissä olevan omaisuuden ja ajan.

Juuri tästä jokaisen kristityn lahjojen ja mahdollisuuksien käyttämisestä Jumalan palvelemiseksi on kysymys. Palvelijaa joka ei tee mitään Jumalan antamille lahjoille, sanoo vertaus kelpottomaksi palvelijaksi. Mitenkä Jumalan ehtymättömien rikkauksien äärellä pysyiskään hengellisesti köyhänä, ellei antaisi rikkauksien virrata kauttansa eteenpäin, toisille. Jos sensijaan kaivaa ne maahan itseään varten, kasvaa hengellinen rikkaus, joka on ominaista fariseuksille.

4. Jumalan salaisuuksien huoneenhaltija (I Kor. 4: 1—5)

Häneltä vaaditaan ennen muuta uskollisuutta. Samaan Jumalan salaisuuksien taloudenhoitoon viitataan myös Ef. 3:2 ja Kol. 1:25. Salaisuus on se erikoinen kristityn haltuun uskottu asia, jonka hoi-

tamisessa hänen tulee olla uskollinen. Tämä Jumalan salaisuus on Kristuksen risti, jota seurakunnan kaitsija on lähetetty julistamaan.

5. Jumalan armon huoneenhaltijoista (I Piet. 4: 10)

Tämä koskee jokaista seurakunnan jäsentä. "Palvelkaa toisianne kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen ARMON hyvinä huoneenhaltijoina". Se muistuttaa mieleen Paavalin esitykset siitä, miten seurakunnan kokoontuessa jokaisella on jotakin annettavaa I Kor. 14:26. Tätä toistensa palvelemista Jumalan armon huoneenhaltijoina on tuskin vielä suoritettu pelkällä kutsumustyön uskollisella täyttämällä. Siinä on kysymys seurakuntapalveluksesta erityisessä mielessä.

Yhteenvetona taloudenhoitaja-käsitteestä voidaan sanoa, että sitä määrittää ja rajoittaa lähinnä kolme ominaisuutta. Kun on kysymys työnantajasta, me olemme Jumalan taloudenhoitajia. Kun on kysymys työn sisällöstä, saamme vastaukseksi, että olemme Jumalan salaisuuksien taloudenhoitajia. Ja vihdoin meidät varustaa tähän tehtävään moninainen Jumalan armo. Koko ajan on siis kysymys Jumalan asiasta, jolle hän seurakuntansa jäsenet kutsuu. Siksi tehtävä on otettava vastaan ja uskollisesti hoidettava tilintekoa muistaen.

Nyky-Israel rakentaa siveelliselle pohjalle

Se tapa, millä Israelin juutalaiset suhtautuvat Raamattuun, on erikoislaatuinen. Tämä kirja on kansan kielen alkulähde, samoin se on patriotismin ja kansallisuuden perusta. Nekin, jotka eivät yhdy yleiseen teologiaan ja tapoihin pitävät Raamatun eettillistä ja sosiaalista arvoa suurena. Muinaisten hebrealaisten uskonnollinen ja eettillinen kulttuuri kehittyi Kanaanin kansan hedelmällisyyden ja dionyyssisten menojen taustaa vasten, minkä vastavaikutuksena juutalaiseen kulttuuriin juurtui moraalinen puhtaus, jonka ilmauksia ovat yksivaiheisuus ja raitis moraali. Nykyaajan maailmassa ovat juutalaiset joutuneet taistelemaan perinteensä säilyttämiseksi, mutta tällainen puolustava asenne on epäilemättä ollut omiaan vahvistamaan traditiota ja yhteenkuuluvuudentunnetta entisestään.

Toinen tärkeä tekijä on perhepiirin sitova voima niin juutalaisilla kuin arabeillakin. Perhe säätää pakotteet sisäisesti paljon perusteellisemmin ja tehokkaammin kuin viralliset elimet. Se luo kuitenkin tällä tavoin yksilön elämään turvallisuuden tunnetta. Juutalaisten parissa alkoholin käyttö rajoittuu pääasiassa perhepiiriin, joka on juhlallisuuksien ja kekkereiden ensisijainen pitopaikka. Israelilaiseen kaupunkikuvaan ei juuri kuulu yleisiä juomapaikkoja. Esimerkiksi 80.000 asukkaan Jerusalemissa on vain kolme yleistä baaria, joilla on anniskeluoikeudet. On myös huomattava, että tässä kulttuurissa vaikuttavat sosiaaliset normit ja odotukset tuomitsevat iliallisen alkoholiuomien käytön toisin kuin läntisessä maailmassa. Selvästi päihityneenä esiintyneen rankaisu ei niinkään tule virkavallan taholta, vaan halveksivan paheksunnan muodossa niiden lähimmäisten taholta, jotka muodostavat yksilön turvallisuudentunteen perustan. On mitä syvin sosiaalisten tapojen loukkaus näytettyä juopuneena.

Israelin väkijoumalaki, joka on peräisin brittien valtakaudelta, määrittelee neljä rikosta: häiritsevä, käyttäytymisen joupuneena, vaarallisten aseiden hallussapito väkijoumien vaikutuksen alaisena ja juovuttavien aineiden saattaminen jo juopuneen tai alle 18-vuotiaan käyttöön. Näitä pykäläiä vastaan tehtyjä rikoksia sattuu vuosittain noin 25—55 tapausta.

Alkoholismista ei ole yksityiskohtaisia tilastotietoja. Muuan valtion sairaala on ottanut hoidettavakseen huumausainepotilaat ja alkoholistit. Näiden luku on kuitenkin vuosina 1954—1959 pysytellyt erittäin pienenä. Alkoholismiin kuoli tänä aikana ainoastaan 23 henkilöä, joista 6 naisia. Mitään kehitystä huonompaan suuntaan ei näy, pikemminkin on havaittavissa tapausten vähenemistä. Nämä tiedot ovat sitäkin hämmästyttävämpiä, kun ajattelemme Israelin nykyistä tilaa. Taloudellinen ja poliittinen epävarmuus ovat sen laatuksia, että muista maista saadun kokemuksen perusteella niiden voisi odottaa aiheuttavan alkoholi-probleemeja.

Vastauksen päärunon kysymykseen, miksi Israelissa ei varsinaista alkoholiongelmia esiinny, muodostanevat kulttuurilliset tekijät. Kiinnostavin ja ehkä tärkein näistä on uskonnollinen traditio, joka juontaa alkunsa Raamatusta ja Koranista. Maahan jäänyt arabialainen väestö käsittää etupäässä maanviljelijöitä ja beduiineja, joiden keskuudessa mu-

hamettilaisella uskonnolla on yhä vanha sija. Siitä johtuu heidän vähäinen alkoholin kulutuksensa. Juutalaisilla ei tosin ole suoranaista uskonnollista tai moraalista esteitä juomiselle, mutta silti alkoholin käyttämisellä on sakramenttaaliset merkityksensä. Sapatin alku ja loppu sekä suuret juhlatilaisuudet tavallisesti siunataan kupillisella viinillä.

Muuan valkeasti kuvattava, mutta maassa asuvalle helposti koettava kulttuuritekiä on sosiaalinen solidariteetti. Kaikilla on tavaton paine toimia yhteisten tavoitteiden hyväksi uuden Israelin rakentamiseksi Pyhään Maahan. Tällaisissa oloissa yksilön paikka määrittyy ja hän kokee tyydytyksensä sen mukaan, miten hän palvelee yhteisten päämäärien saavuttamiseksi. Hyvin vähän esiintyy meidän oloissamme tuttua yksilöllisen edun ja mukavuuden tavoittelua. Ei yksinkertaisesti osata iloita ja nauttia jostakin, jota ei voi jakaa kakkien muiden kesken.

QJSA:n n:ssä 2/1961 olleen artikkelin mukaan.)

Keskustelua naisteologin virasta

Laajoissa yksityisissä piireissä on ollut keskusteluja teologisen pappistutkinnon suorittaneista naisista. Asia on saanut naispappeuskysymyksen nimikkeen. Niinpä Porissa 7. maaliskuuta pidetyssä rovastikuntakokouksessa kysymys alkoi hipoa enemmän yleistä naisasiaharrastusta kuin naisille sopivampien palvelusmuotojen käyttöä seurakunnassa.

Selostuksen annetusta mietinnöstä pappisviran avaamisesta jumaluusopin loppututkinnon suorittaneille naisille esitti teol. kand. Vuokko Keipi, joka aluksi totesi, että jokaisella on omat vakaat mielipiteensä asiasta. Hän poimi Uudesta testamentista erinäisiä papillisia tehtäviä, joita naiset ovat aikojen kuluessa seurakunnissa varmasti suorittaneet. Tällainen on mm. kastaminen, joka on sittemmin siirtynyt miehille. Naisella on ollut myös lupa jumalanpalveluksessa rukoilla ja profetoida ääneen, mutta sen sijaan julkista saarnaa ja opettamista koskevat Uuden testamentin sanat sisältävät selvimmät sukupuoleen sidotut rajoitukset. Esim. Lutherin kanta naispappeudesta on hyvin ristiriitainen.

Teol.kand. Vuokko Keipi selosti myös muiden pohjoismaiden naispappeudesta ottantaa kantaa — Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa se on myönteinen. Myös Länsi- ja Itä-Saksassa toimii naispappeja.

Omana "vaatimattomana" mielipiteenään teol.kand. Vuokko Keipi esitti, että rovastikunta asettuisi kannattamaan lausuntoa, jossa naisteologin virkaa esitetään kehitettäväksi muulla tavalla kuin suomalaisella naiselle oikeus tulla vihityksi papiksi. Vastalauseita esitettiin ja vedottiin mm. pappispulaan, naispappin mahdollisuuksiin elävöittää ja elvyttää seurakuntatyötä ym. Teol.kand. Vuokko Keipin ehdotus sai taakseen 27 ääntä ja naispappeutta puoltava kanta 15.

VIKTOR ALHO KUOLLUT

Lähetysseuran johtaja Kusti Korhosen saarnasta oli ote edellisessä numerossamme otsakkeella "Pelko on vaarallista". Joku nimetön henkilö tahtoi, että siinä olisi ihmispelon sijasta pitänyt käsitellä Jumalan pelkoa. Vaikka toimittus onkin yhtä mieltä nimettömän kirjoittajan kanssa Jumalan pelon tarpeellisuudesta, toteamme, että kirjoittaja on itseänsä salaamalla joutunut juuri rovasti Kusti Korhosen kuvaamalle ihmispelon tielle.

Lehtemme jakelu. Viime numeroon saakka on lehtemme 2100 kpl painos jaettu postitse Porin seurakuntien alueen talouksiin sen Posti- ja Lennätinlaitoksen talouksien laskennan mukaan, joka ilmestyi 1961. Koska kuitenkin ilmeni, että jotkut laita-alueiden taloudet eivät saaneet lehteä, toimitettiin postikonttori uuden laskennan. Väestön lisääntymisestä johtuen on nyt otettu 23.000 kpl painos, jonka pitäisi riittää. Jos vielä johonkin kotiin jäisi Porin Kirkkosanomien tulemaa, kehoitetaan sitä pyytämään kantoalueen postimieheltä.

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI, ITÄPUISTO 12 Puh. 12707

Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillemme
kaikkialle

SOPIIKO TÄMÄ SINUUN?

TE KYLVÄTTE PALJON,
mutta saatte vähän.

TE SYÖTTE,
mutta ette tule ravituiksi.

TE JUOTTE,
mutta jano ei sammu.

TE VAATETATTE ITSENNE,
mutta ei tule lämmin.
Ja palkkatyöläinen panee
työpalkan reikäiseen kukkaron.

MINKÄ TÄHDEN?

— Minun huoneeni tähden,
kun se on raunioina ja te
juoksette kukin
oman huoneenne
hyväksi.

Hagg. 1: 6, 9.

SANAN JULISTUS KOULUTOIMI JA SAIRAANHOITO LÄHETYSTYÖN TÄRKEIMMÄT ALUEET

Rovasti Matti A. Mustonen hiippakunnan lähetysjuhlassa Karhulinnassa, oikealla toisessa rivissä musta pastori Abisai Shejavall.

Poriin oli järjestetty 24. p. maaliskuuta hiippakunnan lähetyspäivä. Lakon tähden ei maaseutu ollut edustettuna niin runsaslukuisesti kuin porilainen lähetysväki. Juhla alkoi jumalanpalveluksella Porin kaikissa kirkkoissa. Keski-Porissa saarnasi asessori Yrjö Luojola, Länsi-Porissa lääninrovasti Eino Kolari, Väinölin kirkossa pastori Matti Peltola. Muut kokoukset pidettiin Karhulinnassa ja päätöstilaisuus Keski-Porin kirkossa.

Juhlilla vieraili myös ambopastori Abisai Shejavall, rovasti Toivo Salminen esittäen katsauksen Japanin lähetystyöhön, kirkko-

herra Olli Kahra ja varanotaari Liisa Uotila ja nuorisos sihteeri Aune Autio.

Lähetyskoulun johtaja Matti Peltola lausui puheessaan seuraavia ajatuksia:

Lähetystyön perinnäisiä työmuotoja on kolme: Sanan julistaminen, kouluopetuksen ja sairaanhoidon antaminen, ja yhteisenä tähtäimenä on lisäksi Kristuksen opetuslapsien lukumäärä.

Lähetystyöntekijöiden Ambomaalla aloittama opetustoimi on kehittynyt vähitellen ylioppilastutkintoon johtavaan oppikouluun. Nyt on yhteiskunta Ambomaalla

ottanut haltuunsa kansakoulun, mutta miten käy muun opetuksen.

Myös vaatimattomana aloitettu sairaanhoito on Ambomaalla kehittynyt vuosikymmenien kuluessa. Vuonna 1908 saatiin sinne ensimmäinen lääkäri, ja nyt voidaan antaa hoitoa sairaalassa tai poliklinikalla. Hallitus ei ole puuttunut maan sairaanhoito-olojen järjestämiseen, mutta parhaillaan on rakenteilla hallituksen varoilla pystytettävä sairaala, johon on luvattu hoitohenkilökuntaa myös Suomesta. Vastuun laajuus on ajankohtainen sairaanhoidossakin. Sama koskee nuorta kirkkoa ja

seurakuntaa, jonka toiminta on päässyt alkuun.

Pakanoiden luku maailmassa kasvaa joka vuosi noin 30 miljoonalla, kun taas kristittyjen suhteellinen osuus vähenee vuosi vuodelta. Myös tämä tulee nähdä oikeassa valossa ja tehdä lähetystyössä rajoituksia, sillä kaikkia emme voi millään hoitaa, totesi pastori Peltola.

Huittisten kirkkoherra, rovasti Toivo Salminen kertoi japanilähetystyöstä, jota on tehty jo yli 60 vuotta. Hän totesi, että Japani on vanha sivistysmaa, jossa ei tarvitse lähteä opettamaan kansaa, eikä myöskään sairaanhoito

kuulu lähetystyöntekijän päivään. Mutta yhtä sieltä, puuttuu — japanilaiset palvelevat mykkiä jumalia, he eivät voi löytää pelastuksen tietä ja rauhaa sielulleen heiltä puuttuu syntien anteeksiantamus Jeesuksessa Kristuksessa.

Kansallistunto nostaa nyt Japanissa voimakkaasti päätään, ja nuoret seurakunnat halutaan saada toimimaan omintakeisemmin. Uusi työmuoto — luterilainen tunti — on tuottanut hyviä tuloksia. Kaksi kertaa viikossa järjestetään tunnin pituinen ohjelma, joka välitetään useimpien radioasemien kautta koko Japaniin.

Porin seurakuntien yhteinen kirkkovaltuusto

Tämän vuoden alussa tapahtunut seurakuntajako aiheutti muutoksia myös Porin seurakuntien yhteisen kirkkovaltuuston kokoonpanoon. Nykyään 48 edustajan suuruinen kirkkovaltuusto on seuraava:

KESKI-PORIN SEURAKUNNASTA 15:

Kanslisti Katri Hanellus, pankinjohtaja Antti Harsu, kelloseppä Ossi Heino, työnjohtaja Jussi Huurre, karttoittaja Pentti Ihalaisten, maanviljelijä Lauri Isomäki,

oikeusneuvos Olavi Karumo, ekonomi Markus Laine, työmies Lauri Lamminen, opettaja Jenny Louhelainen, toimitusjohtaja Simo Nummi, rouva Aili Rainti, maanviljelijä Jorma Vaajakari, apuhoitaja Liisa Ylinen ja maalauskunnasta maanv. Varo Kataja.

PORIN TELJÄN SEURAKUNNASTA 15:

Rehtori Veikko Huhtinen, metsänhoitaja Juhani Linkola, lehtori Pauli Happonen, tekniikko Kalervo Lehtola, kansak. opettaja Niilo Pe-

rälä, maanviljelijä Toivo Ruuska, diakonissa Hanna Arvelin, työnjohtaja Paavo Auranen, autoilija Eino Hjulberg, veturinkuljettaja Kalle Piilo, kansak. opettaja Vilho Ikävalko, vartiija Oskari Pentikänen, lasinleikkaaja Eino Saarinen, sosiaalihuoltaja Helvi Heino, kansak. opettaja Elvi Niemelä.

LÄNSI-PORIN SEURAKUNNASTA 8:

Piiriasiamies Eero Karra, varastomies Eino Järvenpää, rouva Fanny Hanellus, koulunjohtaja Väinö Lavikainen, johtaja Yrjö Kinnermä, maanviljelijä Matti Heurlin, maalauskunnasta: poliisikonst. Väinö Koljonen, maanviljelijä Uuno Kuuminainen.

PIHLAVAN SEURAKUNNASTA 6:

Kauppias Väinö Arasto, konttoristi Arvo Ouramo, maalauskunnasta: työnjoht. Eeli Haapala, maanviljelijä Kalle Väinö-Mattila, maanviljelijä Kalle Uusitalo, koulunjohtaja Joel Itäkylä.

REPOSAAREN SEURAKUNNASTA 4:

Kauppias Ahti Kokko, sähköasiantuntija Arvo Naarmala, kirkonvartiija Ilvari Sahakari, postimies Eero Grönroos. Lisäksi seurakuntien kirkkoherrat itseoikeutettuina.

Seurakuntiemme kirkkoneuvostot

Yhteistaloudessa olevissa seurakunnissa on aloitteita tekevinä eliminä kirkkoneuvostot käyneet yhä tärkeämmiksi. Luemme seuraavassa seurakuntiemme kirkkoneuvostojen jäsenet:

KESKI-PORISSA

johtajatar Mirjam Elovaara, kelloseppä Ossi Heino, maanviljelijä Jorma Vaajakari, sosialitarkkaaja Kerttu Grönman, työnjohtaja Lauri Peltomäki, työnjohtaja Karl Nylund, ekonomi Markus Laine, karttoittaja Pentti Ihalaisten, koulunjohtaja Erkki Simojoki, valtiotiet. maisteri A. Veijalainen, koulunjohtaja Väinö Kätkä, maanviljelijä Varo Kataja.

PORIN TELJÄSSÄ

lehtori Eino Salmenperä, lehtori Pauli Happonen, tekniikko Kalervo Lehtola, metsänhoitaja Juhani Linkola, kansak. opettaja Taimi Lounassalo, tohtori Kersti Pikkarainen, johtajatar Nina Berg, vahtimestari Matti Vihermies, teol. kand. Liisa Syrjä, teollis. Veikko Takala, työnjohtaja Mikko Kekki, koneenhoitaja Erkki Kopsa.

LÄNSI-PORISSA

liikkeenhoitaja Heikki Hahlman, maanvilj. Jorma Kivistö, rouva Eeva Kahijoki, rakennusmestari Toivo Korpela, vahtimestari Kosti

Koskenvaara, talousneuvos Reino Kuuri-Riutta, maanviljelijä Väinö Lenkkeri, emäntä Hanna Mäkinen, opettaja Reino Nurminen, emäntä Anna Uusitalo.

PIHLAVASSA

emäntä Tyyne Valli-Jaakola, maanviljelijä Lauri Kuuri-Riutta, sahatyömies Väinö Salokangas, ylösottaja Niilo Siltanen, konttorivirkailija Arvo Ouramo, maanviljelijä Antti Pörsti, tullipäällismies Kaarlo Salomaa, asemanhoitaja Väinö Kyytsönen.

REPOSAARESSA

kansakoulunopettaja Elsa Pirske, toimistopäällikkö Vilho Ahtovuori, postimies Eero Grönroos, sahatyömies Arvo Ketola, sähköasiantuntija Arvo Naarmala, kansakoulunopettaja K. W. Nortiala.

Seuraava Porin Kirkkosanomien numero ilmestyy kesäkuun alussa 8-sivuisena, kaksi värisenä kesänumerona.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat. Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin.

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.

Ilmoitushinnat: 25 p. palstamillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan. Tilaushinta: 1 vuosikerta kotimaahan 1:50, ulkomaille 2:00.

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

Porissa 1963, Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

KESÄPÄIVÄT PORISSA

- 9. 5. 1963 Suomen Punaisen Ristin 100-vuotisjuhla
- 19. 5. Sodassa Kaatuneiden Omaisten päivä
- 15.—16. 6. Rahtiuden Ystävien edustajien kokous. Jumalanpalvelukset kaupungin kirkkoissa. Piirin 60-vuotisjuhla ja iltajuhla Reposaareissa Junnilassa
- 7. 7. Evankeliumijuhla, past. A. Kuortti
- 11.—14. 7. Koko maata käsittävät katulähetysväen kesäjuhlat.

SEURAKUNTATYTTÖJEN KESÄSUUNNITELMA

- 1.—3. 6. Tyttöjen Kesäpäivät, Jyväskylä.
- 4.—16. 6. I rippikoululeiri, Junnila, past. P. Vuola, maist. Vuokko Keipi, Kiviniemi, Sulin, Kalajoki, Mäkinen.
- 17.—21. 6. Tyttöleiri, Junnila
- 8.—10. 6. Lähetysjuhlat Tampereella.
- 25.—30. 6. Tyttöleiri, Lyttylä.
- 1.—7. 7. Partioleiri, Lyttylä.
- 9.—14. 7. Tyttöleiri, Lyttylä.
- 8.—15. 7. Tyttöleiri Pöyhölässä.
- 15.—19. 7. Toton Tyttöleiri, 10—14 v. Päiväkummuissa.
- 12.—25. 8. II rippikoululeiri, Junnila, past. S. Kjellberg, maist. Vuokko Keipi, Kuuskoski, Ronkanen, Koskela, Ruusuvaori.
- 13.—18. 8. Tyttöleiri, Lyttylä.
- 31. 8.—1. 9. Kerhonjohtajien viikonloppuleiri, Lyttylä.

SEURAKUNTAPOIKIEN KESÄSUUNNITELMA

- 1.—3. 6. Poikapäivät Junnilassa.
- 4.—9. 6. Toton Poikaleiri, Päiväkumpu.
- 4.—16. 6. I rippikoululeiri Junnilassa, past. P. Vuola, maist. Vuokko Keipi, Kiviniemi, Sulin, Kalajoki, Mäkinen.
- 10.—16. 6. Poikaleiri, Lyttylä.
- 21.—23. 6. Poikien ja nuorukaisten juhannusleiri 14 v. täyttäneille.
- 8.—15. 7. Partaharjun Juhlaleiri, 10 v. täyttäneille.
- 20.—27. 7. Väinän Vartijat, Lyttylä kolikkaleiri 20—24 partiopojat 20—27
- 29. 7.—4. 8. Poikaleiri, alle 12 v., Lyttylä.
- 5.—8. 8. Poikaleiri Lyttylässä, yli 12 v.
- 12.—25. 8. II rippikoululeiri, Junnila, past. S. Kjellberg, maist. Vuokko Keipi, Kuuskoski, Ronkanen, Koskela, Ruusuvaori.
- 19.—22. 8. Poikaleiri kaiken ikäisille, Lyttylä.
- 24.—25. 8. Pihlavan poikien viikonloppuleiri.
- 31. 8.—1. 9. Kerhonjohtajien viikonloppuleiri.
- 31. 4. Lakkiaiset Junnilassa.
- 19. 5. Partioparaati tytöille ja pojille.
- 14.—16. 6. Kirkon Nuorisopäivät Oulussa.
- 10.—11. 8. Luteril. Maailmanliiton Suurkokous, H:ki.

Junnilan kesäkodin leirikalenteri

TOUKOKUU:

- 25.—26. 5. Naistenpäivät maist. Vuokko Keipi
- 31. 5. Lakkiaisjuhla uusille ylioppilaille. Pauli Vuola, Viljo Lauro, merk. Leena Javanainen, Seppo Kjellberg ja Vuokko Keipi. Pauli Vuola toimii kokoonkutsujana.

KESÄKUU:

- 1.—3. 6. Seurakuntien yhteiset poikapäivät. K. Kiviniemi, A. Kuuskoski, P. Sulin.
- 4.—16. 6. I rippikoululeiri. Pastori Pauli Vuola ja maist. Vuokko Keipi.
- 16. 6. klo 20 Rahtiuden Ystävä iltanuotio.
- 17.—21. 6. Yhteinen tyttöleiri. Tyyne Koskela, Maikki Mäkinen.
- 21.—23. 6. Nuorten juhannusjuhla ja juhannuskokko.

- 23. 6. Kappeliluodon juhla.
- 24.—30. 6. Pihlavan ja Reposaaren äitileiri.

HEINÄKUU:

- 1.—7. 7. Aistivallisten leiri. Past. E. Savisaari, sisar E. Hokkanen.
- 8.—10. 7. Katulähetyskesä äitileiri ja Seurakuntain Nuorten leiri.
- 11.—14. 7. Koko maata käsittävät Katulähetyskesäpäivät.
- 15.—21. 7. Keski-Porin äitileiri.
- 22.—28. 7. Teljän äitileiri.
- 29. 7.—4. 8. Länsi-Porin äitileiri.

ELOKUU:

- 5.—11. 8. Sotainvalidien leiri.
- 12.—25. 8. II rippikoululeiri. Past. Seppo Kjellberg ja maisteri Vuokko Keipi.
- 26. 8.—1. 9. Siviiliinvalidien ja miesten leiri.